

Willem Vermandere, Mijn Land

Mijn land dat zijn d'oneindige luchten
Met hemels van trillend zuiver licht
Met regen en wind en jagende wolken
Mijn blote land met zijn eindeloos zicht
Mijn land zijn de stromen laat in oktober
Met meeuwen verstrikt van de zee weggevlucht
een donker dak is den hemel in november
Met trage reigers in de klamme lucht

Mijn land is een oude droevige historie
't Gevecht voor den boterham was hier nie genoeg
Of zijt ge de groten oorlog vergeten
Die duizenden jongens hier den dood injoeg
Mijn land is 't lied van d'onnozele kinders
Van scherpe kogels genees ie niet
In Frankrijk in Duitsland en Groot Britanni
Staan d'r hoge bergen van verdriet

Mijn land is de glimmende bruine vet eerde
Die in de maand meie van groen is bedekt
Voor gulzige beesten liggen hier de meersen
Langs grachten en beken ver uitgestrekt
Mijn land tussen de zee en de bergen
Mijn weelderig zomers polderland
Mijn straten en dorpen en mijn boeremensen
Mijn westhoek mijn oerwoud Vlaanderland

Mijn land dat zijn mijn ontelbare dromen
Mijn krabbels, mijn dichtjes, mijn fantasie
Mijn platen en boeken en mijn verre vrienden
In een land zonder liedjes daar weun ik nie
Mijn land mijn lief mijn vader en mijn moeder
Mijn land mijn kinders voor d'eeuwigheid
Mijn land mijn lucht, mijn water en wolken
Mijn land mijn eerde gebenedijd